

Rödda Röstler

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar dec 2022, nr 75

Ill: Klas Sandberg

Röda Röster nr 75

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna.

Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton. Röda Röster distribueras via e-post den första arbetsdagen varje månad. Kontakta distriktsexpeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen.

Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: [http://storstockholm.vanster-](http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/)

partiet.se/roda-roster/

Redaktionen består av Rebecca Hybbinette och Klas Sandberg.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten. I nr 75 var två skribenter män och en kvinna. Redaktionen vill uppmuntra fler kvinnor att delta i debatten.

Vi gör uppehåll över jul och Nyår

Innehåll	
Röda Röster nr 75.....	2
Låt tusen röster höras.....	3

EN ORÄTTVIS BETRAKTELSE4

(Lånat av Göran Palm)4

Rebecca Hybbinette (V Farsta)..... 4

Men vad vill vänstern... egentligen?

Klas Sandberg(V Enskede)..... 5

Varför fungerar inte mångkultur enligt nationalisterna?

Eldar Fallahi 6

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom!

Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär.

Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del av samma diskussion. Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många

svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv.

Det ska även finnas plats för kritik

mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår. Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa.

Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta vara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

EN ORÄTTVIS BETRAKTELSE

(Lånat av Göran Palm)

Svenska folket har sagt sitt genom att rösta fram sina ledare. Folket har de ledare det förtjänar, säger talesättet. Men det är inte alltid folket tar på sig sitt ansvar. Nu efter valet, ökar stödet till V och S, medan det sänks för Sd. ”Vofför e de på detta viset?”

Vi har lärt oss att i en positivistisk filosofisk tradition, stycka upp verkligheten i små flikar, som vi sedan noggrant studerar och kan varje millimeter av. Detta lär oss något om just den lilla fliken av verkligheten, men ger oss föga överblick av helheten. Ser vi inte dialektiken mellan detaljer och helhet, ser vi inte att en helhet, består av detaljer och att en hopar detaljer, utgör en helhet, ja då går vi vilse i pannkakan. Från industrialismens fostran av svenskarna, där det gällde att kugghjulen passade in, där noggrannhet och disciplin var avgörande, har vi gått till ett anarkistiskt flöde av all sorters påverkan på alla sinnen med hjälp av privata miljardindustrier inom den digitala oceanen.

Häromdagen hörde jag någon som hade 7 olika appar för att kunna parkera. Det måste finnas ett otal privata lösningar på livsproblemen genom privatfinansierade änglakörer i den digitala smeten.

Det finns standardmått, när det gäller att bygga en trappa eller en dörr. Men det finns ingen standard för ett digitalt basbehov. Således låter vi oss översköljas av allsköns propaganda utan förmåga att kritiskt granska den. Eftersom det är otroligt mycket i ett ständigt flöde är det ingen som klarar av att analysera och kritiskt granska allt som slängs på oss. Ska man undvika propagandan, får man stänga av. Vi glömmet att all propaganda, vänder sig till känslor. Vi är förbannade för något, detta fångas upp av populister som spär på med propaganda. Jag har fått bekräftelse, någon förstår min vrede, så den ska jag rösta på.

Populism är som att kissa i byxan. Först är det befriande bra, det känns tomt, varmt och skönt. För att sedan bli mer och mer besvärande, skavande och med en smygande kyla längs ryggraden. Det går heller inte att dölja att man är nedpissad. Hur förklarar man det? Att inte kissa på sig är ju

något alla får lära från tidig ålder. Det blir ju knappast förtroendeingivande för folket, när dess ledare är nedpissade.

Det är bättre med en konservatism som påminner mer om en traditionell dito, den vet man var man har, än en vulgopopulistisk reaktionär konservatism. En sådan bygger mest på känslor och saknar bildningsperspektiv. Att påstå att det inte finns någon vetenskaplig grund för klimatproblemet, är inte bara löjeväckande, men också farligt när det är kombinerat med makt.

Det politiska hantverket är inte detsamma som populistisk propaganda. Detta har Mp, Kd erfarit och detta kommer också Sd erfarit. Makten hägrar, men den förblindar också. Jag ger regeringen ett år på att klara sig i nuvarande konstellation. Sedan kan det rent av vara så att S får gå in i koalition med de andra borgarna och jucka båten iland. Vad vi har gjort de senaste 30 åren är att försöka ersätta nationsgränser, folkhemsbygge, bestämma själva hemma hos

oss med internationella krämare som har givetvis bara vinstintresse och knappast bryr sig om hur just vi har det. Den som utnyttjas av andra, har inget egenvärde. En som låter sig utnyttjas av andra utan att protestera, får heller ingen talan. Den som inte ses, eller för en egen talan, röstar på vilken tillfällig pajas som helst och tar heller inget ansvar för det.

Vårt bästa medel mot mänsklig förflackning, förtingligande av egenskaper och känslor, alienation som brer ut sig och fördjupas, är en humanistisk, kulturell fostran och uppmuntra till bildningstörst.

Utan detta kan vi inte bygga demokrati. I den mån det går i en värld där det personliga vinstintresset råder. Nu är det tider att tänka om, tänka nytt och gå till handling.

Organisera, organisera, organisera!
(Joe Hill)

Rebecca Hybbinette (V Farsta)

Men vad vill vänstern... egentligen?

Vad vill vänstern?

Låt mig förklara.

I ett par decennier har vi i den politiska vänstern kämpat emot en högerpopulistisk våg, både i Sverige och internationellt.

Vi är MOT dem... men vad är vi FÖR?

En del invänder att det väl inte är så farligt. Högerpopulisterna HAR ju lidit nederlag internationellt på sista tiden. I USA har Trump röstats bort. I Storbritannien står Tory-partiet på en närmast rekordlåg nivå. Bolsonaro i Brasilien förlorade. I Sverige har SD backat.

Då är det väl bara att vänta och se tiden an?

Vänta lite. Ja, högerpopulister i flera länder har backat
MEN det har

mestadels varit på grund av sin egen inkompetens och efter att ha regerat sönder sig själva snarare än att vänstern har levererat en vision för framtiden som galvaniserat väljarna.

Det senaste exemplet är Tory partiet i Storbritannien som har gjort en närmast episkt usel insats under Boris Johnssons – Liz Truss och Rishi Sunaks ledning. Med ekonomin och allmänhetens förtroende fullständigt kört i botten (och sedan ännu djupare) vänder sig de brittiska väljarna till Labour.

De hoppas att Keir Starmer kommer att visa sig vara en bättre administratör än Johnsson, Truss och Sunak.

Vilket inte är överväldigande svårt. Men nästan ingen talar om vad Labour-ledaren Kier Starmer VILL.

Vad vill han åstadkomma? Det finns ett mummel om att skapa förtroende hos näringslivet men inte mycket mer.

En gång i tiden hade socialdemokraterna i Sverige "den nya upplysningen" i ryggen, en idériktning som börjat på 1920-talet. Med den kom idéer om att lösa problemen i samhället, med skolan, sjukvård, slumbostäder och arbetslivet med den sociala ingenjörskonsten.

De hade Stockholmskolan för ekonomisk politik.

I Storbritannien hade Beveridge-rapporten 1942 blivit en veritabel kioskvältare. En långrandig, utredning om planerade reformer som praktiskt taget hela landet läste.

För miljontals briter höll den fram hoppet om att allt inte skulle fortsätta som förut efter kriget med depression, arbetslöshet och kris. Beveridge-rapporten lovade att lösa de problemen.

Mot dem stod i valet 1945 de

konservativa ledda av krigshjälten Winston Churchill med löften om att avsluta kriget och att kämpa för att hålla kvar Imperiet och att allt skulle fortsätta som förut.

Labour vann, lika oväntat som överväldigande. För miljontals briter betydde "fortsätta som förut" att de efter kriget skulle återgå en tillvaro av ekonomisk depression, arbetslöshet och slumbostäder.

Problemet är att det finns inget nytt vänsterprogram den här gången. År 1945 visste alla i Sverige vad Per Albin Hansson ville uträtta. Alla briter visste vad Clement Atlee ville göra.

Icke denna gång. Ingen såvitt denne skribent vet tagit fram ny Beveridge rapport eller ny Stockholmskola. Inget stort hopp för framtiden. Bara antydningar om att Vänstern kommer att tillhandahålla en mer kompetent uppsättning administratörer.

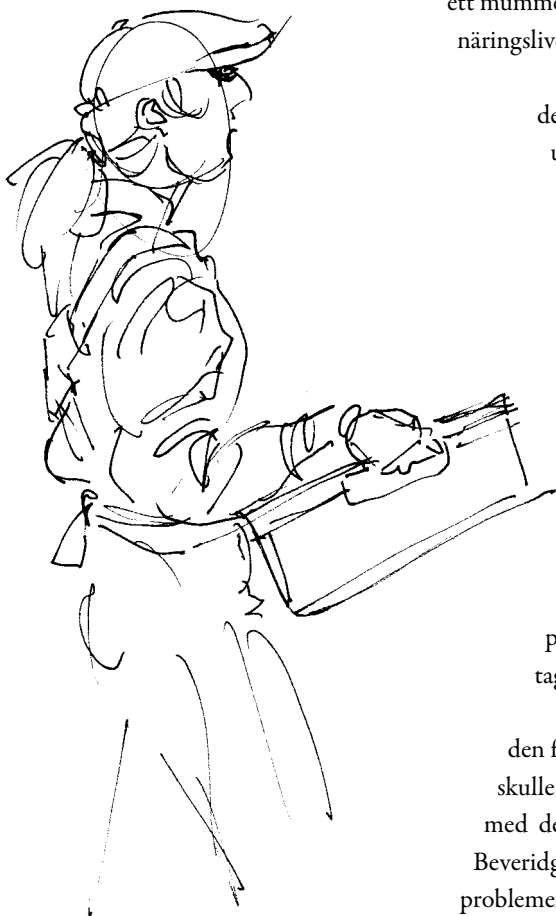
•••

I USA har Donald Trump förlorat. Sedan dess har många progressiva en mardröm: Att Trump inte bara var en tillfällighet.

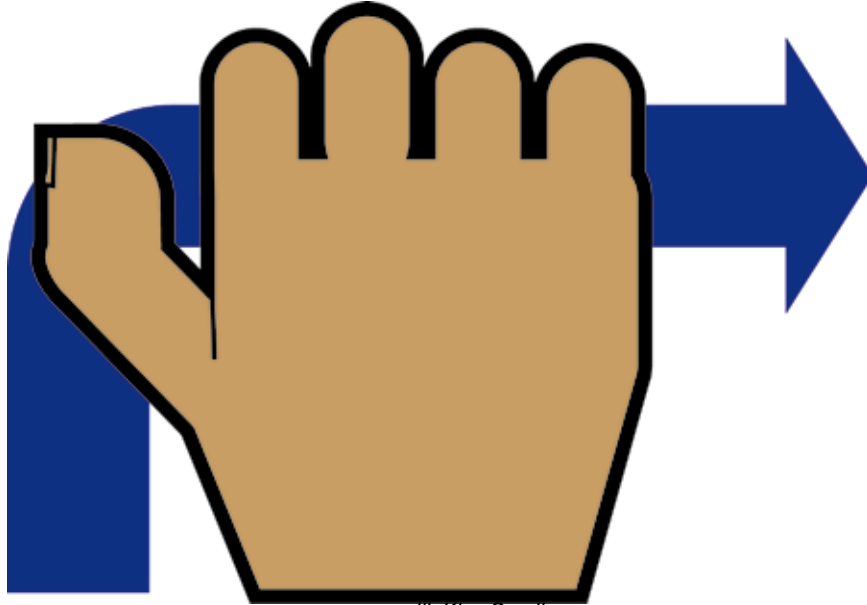
Tänk om han i själva verket var en vägvisare för framtiden? Donald Trump var skrupelfri... men inte speciellt målmedveten eller slug. Inte tillräckligt för att iddas göra sig till president på livstid. Tänk om någon sidan figur bara väntar i kulisserna?

Någon som demonstrerat hur långt man kan gå om man är demagogisk och skrupelfri.

Klas Sandberg
(V Enskede)

Varför fungerar inte mångkultur enligt nationalisterna?

Ill: Klas Sandberg

I samband med att den nya regeringskoalitionen tillträdde efter valet så presenterade de Tidöavtalet för oss, och i den så finns det ett stycke som heter ”*Migration och integration*”. Den här delen menar författarna ska presentera ett paradigmskifte, och de förslag som presenteras är i många fall radikala, och är i strid med vår uppfattning om vad som är rätt eller rättvist. I den här artikeln kommer jag att skriva om konflikter i samhället, och hur vår uppfattning av konflikt påverkar vår samhällsuppfattning. Därigenom skapa en större förståelse för nationalismens ideologi genom att beskriva hur de uppfattar konflikt och hur vi skiljer oss från dem.

Samhället som vi känner den är skapat ur konflikter mellan olika intressen över makt och inflytande. Däremot är världen och samhällen som vi känner den idag unga skapelser. Inte allt för länge sedan var mänskligheten spridda över världen i små koncentrationer. De flesta lämnade aldrig sin by, och krig var något som egentligen bara angick feodalherrar och deras avlönade armé. Länder och nationer var det inte ens tal om, inte med uttalade gränser på det sätt vi känner till idag.

Tiderna har ändrats, men historien har drivits framåt av en evig dans av konflikt

och antagonism.

Den här konflikten har definierats på olika sätt, en uppfattning är att konflikten kan handla om antagonismen mellan kapitalägaren och arbetaren och den materiella ojämlikhet som föds ur den. Kampen mellan de som utövar makt i samhället och de som får makt utövade mot sig.

Vi som är vänster definierar samhällets konflikter på ett hierarkiskt vis: Från ett rakt nedåtgående led, så är det en part som utövar makt över en annan part, för att på sådant vis ta större del av samhällets tillgångar samt få mer inflytande och status. Makt helt enkelt.

Ett tydligt exempel är hur vi anser att det är en konflikt mellan oss och samhällseliten som säljer ut vår välfärd som vi byggde. Den gemensamma välfärden är en av våra viktigaste resurser och en av våra största säkerheter som arbetare och medborgare. Den statliga välfärden garanterar oss vår hälsa och utbildning istället för att vi ska vara beroende av komplexa försäkringssystem villkorade till en anställning.

Vår problemdefinition är rotad i materiella orsaker, och har således en materiell lösning.

Enligt oss så handlar den stora

samhällskonfliktens berättelse om en serie hierarkiska maktförhållanden som skapar i slutändan ojämlikhet och alienering hos individen. Vår lösning på det här är det gemensamma ägandet av samhällets tillgångar och resurser som ska möjliggöra individens självförverkligande. De strukturer som vidmakthåller samhällets orättvisor vittrar bort med det gemensamma ägandet av samhället.

Andra partier har en helt annan uppfattning om vad den stora samhällskonflikten är, vilket är något som görs tydligt i Tidöavtalet. I delen ”*Migration och integration*” så presenterar man en rad förslag där man ska reducera invandring till ett absolut minimum, jobb som personlig assistent ska inte vara grundande för arbetstillstånd, lägre lönekrav för enskilda yrkesgrupper med mera.

Något motvilligt medger tidöavtalets författare däremot att man kan behöva forskare och säger att de kan möjligen få uppehållstillstånd efter en viss tids sammanhållen anställning.

Men varför vill Nationalisterna dessa saker? Allt har att göra med hur dom uppfattar vad samhällskonflikten rör sig om, och enligt dom så är det några punkter som är särskilt viktiga.

De samtida nationalisterna t.ex. har kämpat med olika formuleringar av deras uppfattning om att individen och tidigare talat om nedärvda essenser, och menar att deras nationalism vilar på en demokratisk grund och att vem som helst kan tillhöra nationen genom att leva på ett visst sätt och svära lojalitet mot den. Men de kan inte släppa den biologiska komponenten i deras resonemang.

Individen, enligt de, föds med vissa begränsningar och betingelser som de är fjärrade till resten av sina liv, och dessa svagheter kommer att sätta individens kurs i livet oavsett vilka stödresurser samhället sätter in menar dom.

Kultur och karaktär är därför enligt dom medfött och nedärvt, därigenom oskiljaktiga från individen och gruppen.

Individerna som utgör dessa grupper hålls samman genom deras kulturer, och dessa grupper med sina kulturer befinner sig i aktiv konkurrens med varandra över inflytande och makt över samhället och dess tillgångar. Kännetecknande för nationalisternas ideologi är även att olika människor har olika rätt till samhällets tillgångar baserat på den här kulturella gruppstillhörigheten.

Med andra ord, nationalisterna definierar samhällskonflikten som en social sådan. En konflikt mellan samhällsgrupperingar som genom att de använder kultur som sitt

medel för påverkan söker att ändra maktbalansen i samhället.

Genom att reproducera idéer och värderingar via kulturen kan man ha en djupgående påverkan av individen och dess uppfattningar – allting från individens självuppfattning och identitet till hur historien skrivs. Därigenom skapa verklig makt i samhället. Socialt kapital med andra ord. Socialt Kapital kan även beskrivas i termer av förtroende och legitimitet – ju mer du har av den desto mer legitimt uppfattas ditt anspråk till makten.

Det här är varför en gemensam kulturell tillhörighet så otroligt viktig för dom. Genom kultur kan man utöva makt över individens idéer och därigenom deras uppfattningar. Deras uppfattning av kultur skiljer sig dock markant från vår, för dom utgår kulturen utifrån individens tillhörighet och nation, samt har en permanens genom historians gång.

Den nationalistiska uppfattningen om kultur är att den bör institutionaliseras, förstärkas och kontrolleras, för genom att slå vakt om kulturen skyddar man även tillgången till makten.

Vi däremot ser kultur som något som alltid befinner sig i förändring – kultur oavsett form är något som existerar i förhållande till sina materiella omständigheter och behöver utvecklas för att inte stagnera.

Vi ser kultur och det fria utövandet av den, oavsett om den är kopplad till ens etniska bakgrund eller till och med ens subkulturella intressen, som komplementära delar av ett livskraftigt samhälle.

Det är vår uppfattning att genom att en mångfald av kulturer får fritt och jämlikt utövas på sina egna villkor så leder det till att det skapas en mångfald av idéer som möts. Dessa möten leder i sin tur till nya idéer som driver samhällets utveckling framåt. Vi menar dessutom att kulturer stärks i sina möten genom att man tar del av nya perspektiv.

Men kanske viktigast av allt så ser vi heller inte kulturer som ömsesidigt uteslutande av varandra.

För oss är det fria och jämlika utövandet och skapandet av kultur en förlängning av individens självförverkligande. Detta motverkar alienering från samhället, och därigenom skapas också ett starkare och tryggare samhälle där människor känner större tillhörighet än vad den som är grundad i nationalismens eller till och med konservatismens värderingar.

Eldar Fallahi
(V-Enskode)